

Nyt fra **ASSISI-KREDSSEN**

December 2011

nr. 73

Caravaggio: Jesu fødsel med
Sankt Fransiscus og sankt Laurentius

INDHOLD:

ASSISI-KREDS DATOER

Advents og julehilsen	<i>side 3</i>
Efterårsrejse 2012	<i>side 4</i>
Efterårsrejsen 2011	<i>side 5</i>
Efterårsmødet nov. 2011	<i>side 8</i>
Bestyrelsen	<i>bagsiden</i>

25. februar 2012
Årsmøde
13.– 21. maj 2012
Assisi-rejse
(henv. Gunnar Bach Pedersen)
29. sept. - 7. okt. 2012
Assisi-rejse
(henv. Susanne Gram Larsen,
e-mail: sglarsen@mail.dk
tlf.: 48 26 23 89)

Årsmøde med generalforsamling

Assisi-Kredsens årsmøde 2012 afholdes i Enghave Kirke **lørdag d. 25. februar**.

Årsmødet begynder med gudstjeneste kl. 11, derefter er der frokost.

Efter frokosten afholdes der generalforsamling, hvor der bl.a. skal vælges bestyrelsesmedlemmer og tages stilling til kredsens regnskab for 2011.

Læg mærke til at formanden Frederik Hjerrild i sidste nummer af Nyt har et indlæg om Assisi-Kredsen, dens formål og dens fremtid. Det - og jeres synspunkter på kredsens fremtid - vil vi gerne drøfte på generalforsamlingen. Hvis nogen vil bakke op om eller modsige formandens synspunkter, eller komme med egne visioner for Assisi-Kredsen, så offentliggør vi dem gerne i bladet. Send det bare til redaktionens medlemmer.

Årsmødet slutter med et foredrag. Emnet er endnu ikke helt på plads.

Formandens advents- og julehilsen

Advent 2011

Indtil slutningen af 18-hundredtallet forløb udviklingen ifølge en flad, men jævnt stigende kurve, det blev lidt bedre år for år. Frihedsrettigheder og demokrati voksede, sundhedsvæsenet blev bedre og bedre, levevilkårene blev bedre og bedre, ligeså uddannelse og ligestilling. Alt gik langsomt, men fremad. I løbet af 19-hundredtallet begyndte kurven at gå hurtigere opad, og fra midten af 19-hundredtallet er kurven begyndt at gå stejlt opad, de sidste årtier næsten lodret i vejret. Ikke bare hvert år, men hver måned sker der nybrud som har afgørende betydning for vores måde at leve på med nye mobiltelefoner, iPod, iPad, app, kindle, iPhone, facebook, youtube etc. – vort sprog er blevet fornyet med et helt nyt it-sprog. Fint fint, det har lettet kommunikationen mellem mennesker og lande og kulturer, og det har bevirket at det bliver sværere og sværere at undertrykke meninger og protester og dokumentation i verden.

Men samtidig oplever vi alle at medierne hele tiden beretter om krise hele vejen rundt: i verden, i EU, i Europa med en arbejdsløshed på mere end 20% (=hver femte), og i euro'en. Desuden en alvorlig krise for os alle – og det er alvorligt! – klimatisk, økonomisk, ang. forurening. Jeg oplever det som om vores himmelstræbende 'Babelstårn' er ved at nå sin kritiske højde. Sådanne betænkeligheder har der vel altid eksisteret over for noget nyt, men denne gang hører vi fra alle eksperter, at nu er det alvorligt, næsten livstruende for vores klode, vort 'eneste fælles hjem, én menneskelig race, én familie' – som ærkebiskop Desmond Tutu formulerede det ved et stort rally før åbningen af Cop17 i Durban.

Der er mindeværdige år i vores nyere historie, de to verdenskrige, ungdomsoprøret i 1968 og følgende år, 2001 med kapitalismens verdensårne der sank i grus – afgørende begivenheder som vi efterfølgende kan konstatere. Men jeg tror ikke man behøver være profet for at se, at året 2011 i en efterfølgende historieskrivning vil blive husket som dét år hvor der skete noget vigtigt: 'Det arabiske forår' opstod og bredte sig som noget afgørende nyt som ingen havde forudsét, opmærksomheden på klimaproblemerne, miljøforureningen, opvarmningen, isafsmeltningen, vandstandsstigningen i havene, den vedvarende energi og mange andre store problemkomplekser. Og magtrelationerne i vores verden mellem nord og syd og mellem øst og vest er også i voldsomt opbrud. Vi lever i en utrolig spændende periode af historien.

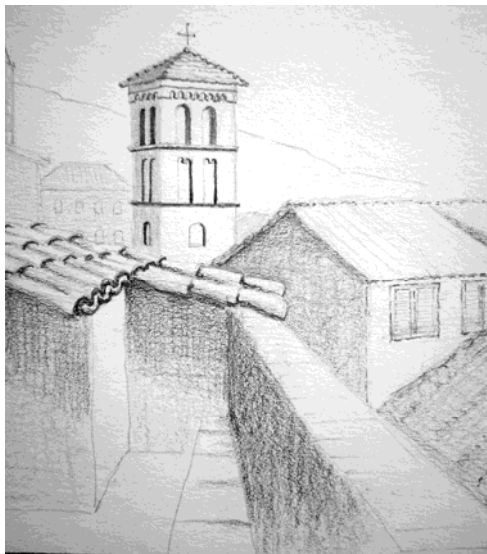

Vi er måske nu på toppen af hvad vores klode kan tåle. Alle vi der har levet med på vej op, kan jo så glæde os over et liv der er blevet bedre og bedre – men samtidig tror jeg der er en bekymring for, om også de kommende generationer vil opleve den samme ubekymrede tro på vækst og fremskridt?

Når dette er sagt, og når vi har indsét dette - så er vi dog nogle på denne klode som har lov at leve med håb. Uden håb går det ikke! Vi er nu i vort nære, personlige liv midt i advents-tiden, en forventningstid, hvor vi selvfølgelig er deltagere og medansvarlige for alle vore fælles problemer og udfordringer – men hvor vi samtidig holder fast i og vil arbejde for at livet ikke bare med nød og næppe kan bestå og blive nogenlunde bæredygtigt. Vort håb og forventning er større: en ny himmel og en ny jord – intet mindre. Der er lang vej igen – men uden tro og håb går det ikke!

Til alle medlemmerne i Assisi-Kredsen vil jeg på bestyrelsens vegne ønske en god advents-tid med håb, glædelig jul og godt nytår med tak for gode møder og kontakter og rejser i årets løb. På gensyn i det nye år.

Pace e bene,
fred og alt godt,
Frederik Hjerrild
fmd.

Rejse til ASSISI efterår 2012

Der planlægges en rejse til Assisi: 29. sept. - 7. okt. 2012. Fly: København-Rom, besøg og overnatning i Orvieto første dag, dagen efter besøg og overnatning på klostret La Verna, derefter i Assisi hele den følgende uge med bl.a. Frans-festen den 4. okt.

Rejsen ledes af: Susanne Gram Larsen og Frederik Hjerrild.

Henvendelse om rejser til: Susanne Gram Larsen, e-mail: sglarsen@mail.dk, tlf.: 48 26 23 89.

Rejseberetning

Assisi oktober 2011

Her følger min beretning af hvorledes jeg oplevede efterårsturen til Assisi 2011.

Uden at overdrive kan jeg sige at Frans af Assisi har været en af de mest indflydelsesrige mennesker i mit liv. Mit møde med Frans gennem bog og film, er grunden til at jeg, for nu over 20 år siden, overhovedet blev kristen.

Så selvfølgelig skulle jeg opleve hans by en dag, og det blev så oktober i år.

Mandag d. 3. oktober rejste vi fra et koldt Danmark til et varmt Italien. Det var mit første møde med Italien og mine øjne tog grådigt alle indtrykkene til sig. Sikke et smukt land med olivenlunde, bjerge, små byer og vinmarker.

Vel ankommet og installeret i det hyggelige kloster som huser Alcantarinesøstrene, gik jeg for første gang en tur i den fine lille by, Assisi. Ved hjælp af en af de søde rejseledere fik jeg hurtigt dannet mig et overblik, og kunne snart gå ture for mig selv. Kirker er der mange af, og små souvenirbutikker med religiøst tingeltangel som på en gang er frastødende og mærkeligt tiltrækkende med farver og motiver som rammer en nerve inden i mig.

Dagen efter ankomsten var det Frans' dag - og festlighederne begyndte tidligt på Piazza del Comune med optog - i dette optog var både okser og musik og flotte

kostumer og uendelige rækker af officielt udseende mænd fra Molise, som var den region som stod for at bringe den olie som skal bruges til flammen ved Frans' grav det kommende år.

Jeg fulgte mængden og sugede oplevelsen til mig, nåede endda også at få mig en olivengren i San Francesco-basilikaen og høre skøn kormusik. Det var næsten overvældende med så mange indtryk efter ikke engang et døgn i Assisi.

Dagen efter var hele Assisi fyldt med små boder. Der var Frans-marked i byen, og op og ned ad gaderne var der varer. Alt hvad hjertet kunne begære. Tasker, tøj, køkkenvarer og endda hundehvalpe og firben. Jeg fik dog kun købt to klædebørster for en euro og en taske med ugleansigt.

Det var en stor oplevelse da vi torsdag begav os til Santa Maria degli Angeli. Vejret var godt, selvom luften nu var noget køligere end ved ankomsten, og det var en dejlig gåtur ned til den mere moderne del af Assisi. Det var et særpræget syn at se den lille, fine Porziuncola inde i den store kirkebygning. Den store basilika blev bygget for at beskytte den lille,

beskedne kirke. Santa Maria degli Angeli var imponerende, men jeg kunne nu bedre lide den lille end den store.

Torsdag bød også på en fin tur og rundvisning i San Francesco-basilikaen. Tak til broder Theodor som på kyndig vis viste rundt og fortalte om historien bag de mange kunstværker.

Sidst på ugen var vejret blevet lidt ustadigt og der var nærmest skybrud fredag. Det forhindrede os dog ikke i en forrygende køretur i taxa til San Damiano, Le Carceri, Monte Subasio, Spello og Rivotorto. Af disse gjorde det mig især glad at se San Damiano. Alle, som interesserer sig for Frans af Assisi har jo hørt om hvorledes Frans blev kaldet til at genop-

---

bygge netop denne beskedne kirke. Senere blev stedet så kloster for Clara og hendes søstre. Jeg kunne godt lide stedet pga. dets enkelthed - og de mange blomster gav det et feminint udtryk. Et af de billeder jeg har vedlagt stammer derfra.

Søndag aften, og tiden var fløjet af sted. Efter aftensmaden blev der holdt en meget festlig afskedsaften med klostrets søstre som havde sørget så godt for os i den forgangne uge. Med sang og dans og lege blev vi ført en tur rundt i Italien af nogle meget sangglade og fortælleivrige unge søstre.

Jeg havde ikke tænkt særligt over at vi også skulle besøge La Verna, det bjerg hvor Frans blev stigmatiseret. Men mandag morgen drog vi fra Assisi til det fantastiske kloster på La Verna og var med til tidebøn og procession til stedet hvor Frans modtog Kristi sårmærker. Selve klosteret var et utroligt bygningsværk, og naturen omkring var også betagende og vi var så heldige at have skønt vejr den dag. Jeg sov på verdens mindste værelse, men der var noget forjættende ved enkelheden.

Jeg håber at kunne vende tilbage dertil på et længere ophold end blot en dag.

Morgenen efter drog vi mæt af oplevelser hjem til lille Danmark. Jeg har sikkert glemt at berette meget. At vi besøgte et moderne kloster- og kulturfællesskab, hvor vi så på moderne kirkekunst; at vi var ude at spise, og i den forbindelse havde en festlig aften i anledning af fødselsdag; at vi var på La Rocca osv. osv. Og nogle af mine rejsefæller har sikkert en anden version af rejsen end mig - men det skrevne er mine højdepunkter.

Til slut vil jeg gerne udtrykke en stor tak til rejsens ledere, Frederik Hjerrild og Susanne Gram Larsen, for god planlægning og ledelse, hjælp til det sproglige og godt humør. Tak endvidere til alle rejsefæller som også var med til at gøre turen sjov og oplevelsesrig. Det var en dejlig rejse, og jeg forestiller mig bestemt at jeg skal til Assisi igen.

De bedste hilsener
Susan Michelsen

Referat af efterårsmødet den 19. november 2011

Ved efterårsmødet 2010 talte sognepræst Jesper Fich fra den katolske Sankt Mariæ kirke på Frederiksberg om den hellige Dominikus.

Foredraget var så spændende og interessant at lytte til, at det derfor faldt naturligt atter at invitere Jesper til at holde foredrag ved efterårsmødet i 2011.

Emnet denne gang var de to kvindelige middelalderhelgener Clara af Assisi og Catharina af Siena.

Jesper Fich mødte op i sin hvide domini-

kanske ordensdragt, og det gav ham anledning til at komme med nogle kommentarer.

Den hvide dragt - sagde han - skal symbolisere dåben. Bæltet er et tegn på beredvillighed. Rosenkransen i bæltet skal minde ordensbroderen om vigtigheden af bøn.

Skapularet - de to lange, brede stykker stof, som hænger ned fra skulderen foran og bagpå, og som oprindeligt var et arbejdsforklæde - skal symbolisere pligten til tjeneste for andre. Kuttet udtrykker vigtigheden af også at leve et kontemplativt liv.

Med et smil på læben sagde Jesper, at hans dragt skam var helt up-to-date. Se bare! I bæltet er der gjort plads til en lille forstærker til højtaleranlægget, og brystlommen er som designet til en mobiltelefon.

Den Hellige Clara blev født i Assisi i 1194 i en særdeles velhavende adelsfamilie.

Allerede i sin pure ungdom gav Clara udtryk for, at det var hendes ønske at efterfølge Kristus, og det har sikkert betydet meget for hendes tro, at hun i en tid, hvor det bestemt ikke var almindeligt at foretage udenlandsrejser, har været på pilgrimsfærd til både Jerusalem, Santiago de Compostela og naturligvis til Rom.

Omkring 1210 mødte hun den hellige

Frans. Hun havde hørt ham prædike i fastetiden, og nu ønskede hun, at han skulle være hendes åndelige vejleder. Begge havde et lidenskabeligt ønske om at tjene Gud. Clara var betaget af Frans, ikke som person, men fordi hun i ham så et menneske, der kunne hjælpe hende på vejen til den himmelske far.

Palmesøndag 1212 gik Clara ind i San Rufino Katedralen i Assisi, og samme aften forlod hun Assisi for at møde Frans og hans venner i det lille Portiuncula-kapel neden for byen. Hun løb simpelthen hjemmefra.

Kort tid efter flytter Clara sammen med nogle kvinder ind i klosterbygningen ved San Damiano kirken nær Assisi. Frans udfærdiger en slags klosterregel til det lille fællesskab.

I 1247 skrev pave Innocens IV en egentlig ordensregel for søstrene. I denne regel fornys ikke det fattigdomsprivilegium, som søstrene tidligere havde haft, og derfor forkastede Clara reglen (det må da have været en uhørt frækhed!).

Hun skrev da sin egen leveregel, som først et par dage før hendes død i 1253 endelig godkendes af den samme pave. Clara var da den første kvinde i Kirkens historie, der fik godkendt en ordensregel.

I sit foredrag fokuserede Jesper meget på Claras regel for ordensfællesskabet.

Sikkert fordi hendes regel var meget anderledes end andre ordensregler dengang. F.eks. gav Clara søstrene et stort medansvar i tolkningen af reglen, fordi hun stolede på Helligåndens virke i dem. Guds barmhjertighed og søstrenes barmhjertig-

hed er centrale begreber i hendes leveregel.

I reglen står bl.a.:

Mærker du i dig et kald eller en indskydelse til at ændre dit liv og rette det mod Gud – så af sted! Og tøv ikke. Søg kontakt – søg åndelig vejledning – søg svar på spørgsmålene.

Søger du optagelse i vores fællesskab, skal du være sund og ikke belastet. Du skal være ubundet og ikke afhængig af familie, penge eller gæld.

Din evt. ægtefælle må acceptere dit valg (det var ikke helt usædvanligt, at ægtefæller efter et langt liv sammen ønskede at indtræde i et kloster).

Husk din tid er kostbar, vær derfor ikke overfladisk eller useriøs.

Vi skal tjene de psykisk syge, de fattige, de handicappede og børnene – vi skal give os selv for andre.

Vi skal tage et medansvar for den verden,

---

vi er en del af, og vi skal være med til at lette verdens smerter.

Vi skal være opmærksomme og fintfølede i alle ting.

Vi skal stræbe efter en indre fattigdom – for frihedens skyld.

Vi skal bede, da bønner er en forudsætning for et sandt kristent liv.

Vi skal bede for andre, og vi skal søge sakramenterne og være mennesker, der lever Gud nær.

Klosterlederen skal være søstrenes tjener, og hun må ikke oparbejde skyld – heller ikke i overført betydning.

Claras udgangspunkt for hendes liv var den evangeliske fattigdom og Kristi efterfølgelse.

Derfor siger hun: ”at ligesom min søster jomfru Maria sagde: ”ja, ske mig efter dit ord” – og ligesom vi i Fadervorbønnen beder ”ske din vilje” - ”således vil også jeg i et og alt sige ja til Gud og følge hans vilje”.

”Og når vi i Bjergprædiken læser, at vores rigdom skal veksles med Kristi rigdom – så finder jeg her en vejledning for mit liv.”

”Og når vi læser om Jesus smerte og overgivelse i Guds hænder i Oliehaven, så betyder det, at også jeg skal give mit liv i tjeneste for Gud og for mine medmennesker.”

”Og når Jesus på korset råber: ”Fader i dine hænder betror jeg min ånd” - så ønsker også jeg at overgive hele mit liv i hans hænder.”

Den hellige Catharina af Siena er født 1347 i Siena og død 1380 i Rom.

Jesper Fich fortalte, at han fra barnsben har haft et helt særligt forhold til helgeninden. Han havde i en meget ung alder læst om hende hos Sigrud Undset, og da han 12 år gammel på en ferietur til Rom får mulighed for helt alene at knæle ved hendes sarkofag i Santa Maria sopra Minerva, får han en stærk følelse af, at hun er ham nær, og at hun vil gå i forbøn for ham hos Gud.

Han har senere hen været rigtig mange gange i Rom, og altid har han fundet tid til et møde med den hellige Catharina.

Catharina talte med Vorherre. Fra sin tidlige barndom talte hun med ham, og hun følte hans nærhed.

Som 18-årig blev hun optaget i dominikanernes 3. orden.

Catharina var på mange måder en mønsterbryder. I et samfund, der var mandsdomineret, formåede hun således at blive hørt af både kirkens folk som af politikere.

Hun blev kendt som mystiker, og som en kvinde, der så sammenhængen i at elske Gud og engagere sig i ydre aktiviteter.

Hun blandede sig i politik og i Kirkens anliggender, som da hun eksempelvis indtrængende bad paven om at forlade Avignon i Frankrig og tage tilbage til Rom.

I 1999 blev hun, sammen med Birgitta af

Vadstena og Edith Stein, udnævnt til Europas skytshelgen af Johannes Paul II. Edith Stein var en jødisk kvinde, der - efter sin konversion til den katolske kirke - blev karmelit. Hun døde i Auschwitz.

Catharinass storhed hviler på hendes tro og hellighed og på hendes lidenskabelige engagement i hele menneskeheden. At være barmhjertig er - ligesom hos Clara - en central tanke hos hende.

I de rigtig mange breve hun fik skrevet, og som de fleste vedkommende er bevaret, får vi en dyb indsigt i hendes åndelige liv. Brevene blev dikteret, da hun var analfabet.

I brevene kan vi bl.a. læse:

Gud er altid bøjet i retning mod os. Han taber endda en smule af sin frihed for vores skyld.

Gud rummer en uudtømmelig kilde til menneskelighed.

Han har passion for os, for vi er hans længsels mål, og han lader sig bevæge af vores råb.

Han er den absolutte kærlighed.

At betragte korset er at betragte stedet, hvor Gud fortaber sig selv af barmhjertighed.

I skal få barmhjertigheden til at cirkulere, og I skal dele med hverandre.

Den utilgængelige Gud er tilgængelig via korset, der som en bro forbinder Gud og mennesker.

Gud ser på os gennem korsets briller.

Jesus siger til Catharina: "Giv mig dit hjerte, så vil jeg hele det, og jeg vil tage

hånd om dig, så du bliver et helt menneske."

Guds hjerte bankede i Catharinass hjerte, og Guds hjerte ønsker også at banke i vore hjerter.

Dominikaneren Jesper Fich gav os en spændende indføring i de to helgeners liv.

Hans foredrag var præget af indsigt og veloplagthed - iblandet en god portion humor.

Han var derfor rigtig god at lytte til.

Referent
Gert Ryom-Hansen

Assisi-Kredsen
Marianne Plum
Teglværksgade 3, 1.th.
DK-2100 København Ø

Returneres ved varig adresseændring

BESTYRELSEN

Frederik Hjerrild, formand
Dirch Passers Allé 17, 3.th., 2000
Frederiksberg
tlf 61 79 50 55
hjerrild@assisi-kredsen.dk

Marianne Plum, sekretær
Teglværksgade 3, 1.th., 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 87 40 / 20 28 25 03
plum@assisi-kredsen.dk

Lotte Abel, kasserer
Havnevej 26, st.tv. 4000 Roskilde
tlf 38 28 85 56
Assisi-Kredsens giro: 225 19 49
Bank: reg. nr 3186 konto: 225 19 49

Gunnar Bach Pedersen
Sdr. Boulevard 114, 1.tv, 1720 Kbh. V
tlf 33 25 52 92
gbp@assisi-kredsen.dk

Eva Rungwald
Løvevej 10, 2610 Rødovre
tlf 36 41 33 96

Gert Ryom-Hansen
Vennemindevej 2, 2.th., 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 26 14

Blanka Langsted
Roskildevej 94, 5.tv.,
2000 Frederiksberg
tlf 38 79 89 82

Johan Petersen
Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby
tlf 45 87 99 47

Christina Plum
Strandvejen 91, 2100 Kbh. Ø
tlf 40 56 42 90

NYT FRA ASSISI-KREDSSEN

redigeres af
Marianne Plum (ansv)
Gunnar Bach Pedersen

Nyt fra Assisi-Kredsen
ISSN 1395-8798

Assisi-Kredsen på Internet: www.assisi-kredsen.dk